

Una forma d'ensenyar a experimentar

Tradicionalment el professor ha estat una font de saviesa i ho ha demostrat amb el discurs. Tanmateix, en una època on la transmissió de coneixements ha deixat de ser monopoli dels ensenyants, val la pena parlar?

ENSENYAR AMB LA BOCA TANCADA

DON FINKEL

TRADUCCIÓ DE M. JOSEP CUENCA

282 PÀGINES / 978-84-370-7267-8 / 20 EUROS

PUV, VALÈNCIA, 2008

Si repassem la història de l'educació, ens adonem que al llarg dels segles han sigut diversos els sistemes de portar endavant el procés d'ensenyament-aprenentatge. Tanmateix, el que ha predominat en la majoria de països és la transmissió dels coneixements des del professor fins a l'alumne. En molt casos, ha continuat igual durant segles, encara que s'han canviat els instruments i hem passat de la simple o no tan simple oratòria, a les transparències, al powerpoint, a la pissarra digital i al proper invent que ens estiguen preparant.

Tanmateix, la renovació pedagògica és un altre tema ben diferent als aparells tecnològics i es basa en les idees. I ací és on més costa el canvi, ja que en moltes ocasions la música i el color amaguen un missatge caduc que es disfressa d'innovador molt fàcilment.

Amb aquest atractiu i misteriós títol, el professor Finkel ens proposa una forma d'ensenyar en el qual el protagonista passa a ser l'alumne i el professor es converteix en el seu orientador. *Ensenyar amb la boca tancada* –també n'hi ha una versió en castellà– no ens ofereix únicament idees, sinó també exemples pràctics de com posar en pràctica aquesta metodologia.

El volum està estructurat en nou capítols, més una introducció de Ken Bain,

tot un especialista en l'excel·lència en l'aprenentatge i autor de l'interessant llibre *El que fan els millors professors universitaris*, un pròleg de Peter Elbow i un prefaci del mateix autor on desvela les línies mestres de l'escrit. També compta amb un índex analític i unes referències bibliogràfiques que, com quasi sempre, es basen únicament en el món anglosaxó; en aquesta ocasió cal agrair la contextualització d'aquelles obres que tenen traducció al castellà o al català.

El llibre és tota una proposta en la línia suggerida per la filosofia de Bolonya, tot i que molt connectada a la metodologia americana que de moment té molt poca tradició al nostre país. No obstant, el llibre no s'ha de prendre com una unitat completa i sí com a esquema per a una reforma educativa, i com a excusa per a una conversa entre docents perquè isca a la llum la problemàtica educativa que hi ha a les aules universitàries. Tot un repte.

□ Enric Ramiro Roca
Lletres Valencianes, n° 26